

עת"א 21592/02/18 - פיקרי מנצור נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים,מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 21592-02-18 מנצור(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'
תיק חיצוני:

בפני	כבוד השופטת עמיתה קלרה רג'יניאנו
עותר	פיקרי מנצור (אסיר)
נגד	
משיבים	1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים 2. מדינת ישראל

פסק דין

1. בפני עתירה כנגד החלטת המשיב שלא לאשר לעותר חופשה חריגה "מטעמים הומניטרים מיוחדים" כדי לבקר את אימו החולה.
2. העותר אסיר ביטחוני. נידון ל-17 שנות מאסר אותן נושא החל משנת 2005. מסווג לקטגוריה א'.
על אף סווגו כאסיר ביטחוני, מאז יוני 2015 מוחזק העותר באגף פלילי וזוכה לחלק מההטבות להן זכאים אסירים פליליים. אין חולק כי תפקודו בכלא תקין.
3. ניטען בעתירה כי אימו של העותר חולה במחלה קשה (טרשת נפוצה) ובשל מחלתה הפסיקה מזה שנתיים לבקרו בכלא. ניטען, כי בחופשה המיוחדת שקיבל העותר (ביולי 2017) כדי להשתתף בחתונת אחיו, אימו לא הגיעה מפאת מחלתה והוא לא זכה לראותה. לעתירה צורפו מסמכים המתייחסים למצבה הרפואי. בתום הדיון, לבקשת בהמ"ש צורפה תעודת מחלה עדכנית מיום 28.2.18. (להלן: התעודה הרפואית)

כעולה מהתעודה הרפואית, האם במצב רפואי קשה עם הפרעות בתיפקוד העצמי. לא יציבה.
מזג האויר יכול לגרום לה לסיבוכים נוספים והידרדרות בכל התנועות כתוצאה מהפרעות
קשות בקורדינציה. הרופא מציין כי רצוי מאד להימנע מלצאת מהבית.
לטענת העותר, בנסיבות אלה החלטת המשיב לוקה בחוסר סבירות ומחייבת התערבותו של
בהמ"ש.

4. המשיב מתנגד לקבלת העתירה.

ניטען, כי בקשה לחופשה חריגה בשל מחלה צריכה לבוא בגידרו של סעיף לח.2.ה) לפקודת
הנציבות 04.40.000 (פקודת החופשות) שעניינו "מחלה אנושה" ולא כפי שהוגשה העתירה בעילה של "נסיבות
הומניטריות חריגות ומיוחדות" המנוי בס"ק יג' באותו סעיף.
ניטען כי בנסיבות המקרה לא מתקיים התנאי של מחלת קרוב משפחה מדרגה ראשונה,
שכן על פי הוראות הפקודה התנאי מתמלא רק אם מדובר במחלה אנושה והמסמכים
שהעותר הגיש אינם מלמדים כי מדובר במחלה אנושה.
בתגובה לתעודה הרפואית שהוגשה, ניטען כי העותר מנסה להיאחז "בכל מה שניתן"
ואפילו במזג האויר. לטענת המשיב התעודה הרפואית מצביעה על קושי טכני ולא קושי
הנעוץ במצבה הרפואי של האם.

המשיב טען כי העילה של נסיבות הומניטריות מיוחדות, בהיותו סעיף סל לא מיועד לאותם מקרים שהפקודה
נתנה דעתה עליהם (כמו למשל מחלה אנושה) אבל משנמצא שהנתונים
לא מתאימים ניתן לטעון לסעד המבוקש בעילה של נסיבות הומניטריות חריגות ומיוחדות.

5. סעיף לח לפרק ח. לפקודת החופשות מונה בסעיף 2 את הטעמים המיוחדים המאפשרים
לאשר הוצאתו של אסיר לחופשה חריגה. (ככל שמדובר באסיר שאינו בסבב חופשות).
הסעיף מונה יג' טעמים. אלה הרלוונטים לענייננו הם:

ה.2) "מחלה אנושה- ביקור קרוב משפחה מדרגה ראשונה החולה במחלה אנושה.

2.ג) "נסיבות הומניטריות חריגות ומיוחדות".

הנטייה הקיימת היא לתת למונח "מחלה אנושה" פירוש מצמצם ומחמיר על מנת שלא כל בעיה בריאותית תצדיק חופשה חריגה. עם זאת, הדעת נותנת שלא מדובר רק במצב בו החולה מצוי על ערש דווי. מה הטעם בביקור כזה?

6. בנסיבות שבאו בפניי, אני סבורה כי מצבה הבריאותי המורכב של האם (מחלה קשה והמלצה שלא לניידה) אפילו אם אינו נופל בגדר "מחלה אנושה", הנסיבות ממלאות אחרי התנאי של "נסיבות הומניטריות חריגות ומיוחדות". העובדה שהאם לא הגיעה לבקר את העותר מזה כשנתיים היא הנותנת שמצבה לא מאפשר זאת.

סיכומי של דבר, העתירה מתקבלת. העותר יוצא לחופשה לבקר את אימו בביתה, בזמן ובתנאים שיקבעו ע"י שב"ס ו/או משטרת ישראל. העותר יוצא לחופשה תוך 15 ימים.

ניתן היום, י"ד אדר תשע"ח, 01 מרץ 2018, בהעדר הצדדים.